

SÈRIE 5**1. Exercici de traducció**

La versió correcta del text pot adoptar formes distintes; donem la següent com a pauta orientativa:

«Els lloctinents Quint Tituri i Luci Cota, que havien conduït les legions al territori dels menapis, un cop devastats els camps d'aquests, se'n tornaren cap a Cèsar. Cèsar establí els quarters d'hivern de totes les legions en territori dels belgues. Dues nacions des de Britània hi enviaren ostatics. A partir dels informes de Cèsar va ser decretada pel senat una rogativa.»

OPCIÓ A**2. Exercici de morfosintaxi**

a) El pronom *qui* introdueix una oració subordinada adjectiva (de relatiu).

El seu antecedent és *legati*, amb el qual concorda en gènere i nombre (OPCIONAL: en aquest passatge, també en cas).

b) El sintagma *omnium legionum* està en genitiu plural (OPCIONAL: gènere femení).

Depèn del substantiu *hiberna* i li fa de complement de nom.

3. Exercici de llengua, literatura o civilització romanes

Les respostes correctes són les següents:

a) *facta, non uerba*

c) *ultimatum*

b) *bis*

d) *modus operandi*

4. Exercici d'exposició d'un tema de literatura o de civilització romanes

El redactat següent és un simple model orientatiu, que no ha de ser reproduït per l'estudiant.

El passatge correspon a la versió que Ovidi explica en les *Metamorfosis* del mite de Narcís. L'endeví de respostes infal·libles que emet el misteriós vaticini sobre el fill de Liríope és Tirèsias.

Als setze anys Narcís era un noi tan bell que nois i noies el desitjaven. La seva arrogància, però, l'impedia trobar-ne cap que l'enamorés a ell i per això els rebutjava a tots i es mostrava insensible als requeriments amorosos.

La nimfa Eco va patir el seu menyspreu. Juno, per venjança, havia castigat Eco a repetir les darreres paraules i a reproduir només els mots que sentia. Quan Eco va veure Narcís, se'n va enamorar tot d'una i va seguir-lo d'amagat, sense poder prendre la iniciativa d'adreçar-li la paraula. Però arribà l'ocasió en què Eco va poder aprofitar els sons emesos per Narcís per donar-se a conèixer i fer saber al noi els seus sentiments. Narcís la rebutjà de mala manera; ella, avergonyida, es va refugiar al bosc i es consumí d'amor fins a esdevenir només una veu.

Foren moltes les nimfes desdenyades, com Eco, i també els nois rebutjats. Els cors trencats i menyspreats clamaven venjança. La deessa Nèmesi va escoltar les seves súpliques. Narcís acabà enamorat del seu propi rostre reflectit en les aigües d'una font cristal·lina i, embogit en no poder atènyer l'objecte del seu desig, que era ell mateix, es consumí absort en la contemplació de la seva imatge fins a morir. El seu cos es transformà en la flor del narcís. Així es van demostrar encertades les paraules de Tirèsias.

OPCIÓ B**2. Exercici de morfosintaxi**

a) La construcció formada per *omnibus eorum agris uastatis* és un ablatiu absolut.

Consisteix en un participi en ablatiu concordat amb un substantiu també en ablatiu, que li fa de subjecte. El substantiu porta un adjectiu concordat i un substantiu en genitiu que li fa de complement de nom.

b) El sintagma *a senatu* fa la funció de complement agent del verb *decreta est*.

3. Exercici de llengua, literatura o civilització romanes

Les respostes correctes són les següents:

a) F; b) V; c) V; d) F.

4. Exercici d'exposició d'un tema de literatura o de civilització romanes

El redactat següent és un simple model orientatiu, que no ha de ser reproduït per l'estudiant.

La domus era una edificació d'una sola planta rectangular i estava aïllada de l'exterior per uns murs gruixuts, pràcticament sense finestres. La llum natural entrava pel centre, a través de l'atri, o pel peristil.

La casa itàlica primitiva estava dividida en les següents parts:

A l'entrada principal hi havia normalment un vestíbul (*uestibulum*), un petit espai de cortesia, anterior a la porta. A través d'un corredor anomenat *fauces* s'accedia al *atrium*.

L'*atrium* era la primera estança. Era el centre de la casa primitiva i de la vida familiar. Era un espai gran cobert, amb una obertura central gran (*compluuium*), que donava claror, ventilava i deixava caure l'aigua de la pluja en una bassa rectangular, l'*impluuium*.

El *tablinum* era el despatx del *pater familias*: hi rebia les visites i hi tenia l'arxiu familiar. Estava situat darrere l'atri.

Els *cubicula*, els dormitoris, estaven situats a banda i banda de l'atri o als darreres de la *domus*, a prop del peristil.

El *peristylum* era un jardí envoltat d'un porxo sostingut per columnes. Al seu voltant hi havia dormitoris i altres habitacions.

El *triclinium* era el menjador. Es va introduir amb el costum grec de menjar ajagut. N'hi podia haver més d'un: un d'estiu, a la vora del peristil, més fresc, i un d'hivern, més arrecerat.

A Barcelona es conserven restes arqueològiques de dues domus que van pertànyer a personatges importants de la *Barcino* romana. Es coneixen com la domus d'Avinyó, del segle I dC, i la domus de Sant Honorat, del segle IV.